

Sygn. akt II KZ 35/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Błus

w sprawie **S.C.**

skazanego z art. 212 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 listopada 2017 r.,

zażalenia obrońcy skazanego,

na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 9 sierpnia 2017 r., sygn. akt: V WKK (...), o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 12 kwietnia 2017 r., sygn. akt: V Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Z. z dnia 17 października 2016 r., sygn. akt: II K (...),

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji sporządzonej przez obrońcę skazanego z uwagi na jej niedopuszczalność z mocy ustawy. Zażalenie na to zarządzenie wywiodła obrońca, podnosząc, że „na podstawie art. 439 k.p.k. § 1 pkt 9 k.p.k. ze wskazaniem na to, iż zgodnie z treścią art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. podstawę zażalenia stanowi fakt, że zachodzi inna okoliczność wyłączająca ściganie”. W konkluzji wniosła o rozpatrzenie zażalenia przez Sąd Najwyższy Izbę Karną i tym samym uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie obrońcy skazanego należało uznać za niezasadne. Sąd Najwyższy pragnie zwrócić uwagę, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem

zaskarżenia, którego nie można traktować jako kolejnej instancji w sprawie. Stąd sformalizowany charakter tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, wyrażający się m. in. w istnieniu katalogu wymogów, których spełnienie umożliwia jej przyjęcie i rozpoznanie. Zgodnie z art. 523 § 2 i 4 k.p.k., kasację na korzyść skazanego można jedynie wnieść w wypadku skazania na karę pozbawienia wolności bez jej warunkowego zawieszenia. Ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. W niniejszej sprawie w stosunku do S. C. warunkowo umorzono postępowanie karne na okres roku tytułem próby. Tymczasem treść kasacji skarżącej nie zawierała żadnych uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. Zaskarżone zarządzenie zostało więc wydane w sposób prawidłowy.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak na wstępie.

as